

”אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא“!!!

”בס”ד “אין עוד מלבדו...” “ברוך פודה ומציל-ברוך שמו“!!!

”והאמת והשלום אהבו...“

עלון זה כולו קודש גם לרפואתו השלימה של ידיו
היקר והנכבד ר' אהרון בבאי היי"ו בן מרים ז"ל יהי
רצון שהקדוש ברוך הוא ישלח לו לאלתר רפואה
שלימה לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו ויחדש כנשר
נעוריו ויאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים אמן.

להקדשה או הנצחה: 052-72-69-612

873 111

מפיץ ראשי-זותן כהן:
054-888-39-69

אדהבת ישׁר אכל

לקח פרשת 'פֶּלֶק' תשע"ח. את מי שואלים המלאכים??

ומכה אותו שלושים ותשע מכות בעונש המלקות, והלוקה לא רק
שלא מעזי פניו כנגד החכם אלא נותן את פיו בעפר ולאחר מכן קם
ומנשק את ידו של החכם. וכי יש אדם באיזו אומה ולשון שמסוגל
לעשות כן? רק יהודי עושה זאת? וזהו שכתוב: "מי מנה עפר?
יעקב". דהיינו: רק זרע יעקב נותן את פיו בעפר ומקבל את הדין.
עוד דרשו רבותינו על הפסוק: "בעת יאמר ליעקב ולישראל מה
פעל א-ל", גדולה מעלתם של עם ישראל יותר מהמלאכים, כיון
שלעתיד לבוא נכנסים ישראל להיכלו של ה' יתברך והמלאכים
ממתנינים בחוץ. לאחר שיוצאים ישראל מהיכל המלך יקנאו בהם
המלאכים ויגשו אליהם וישאלו: "מה פעל א-ל"? דהיינו:
מה עושה הקדוש ברוך הוא בהיכלו?

ועל אותה שעה שר דוד המלך ואמר: "ובהיכלו, כולו אומר כבוד".
דהיינו: מתוך היכלו מראה הקדוש ברוך הוא את חיבתו לישראל
ואומר: "כבוד!" "תנו כבוד לבני שחביבים הם לפני יותר מכל
בריה שבעולם". ולא נחה אהבתו של ה' לעם ישראל עד שבכל
רגע ורגע מוסיף הוא להם כח ועוצמה על כל הנבראים כולם, זהו
שאמר דוד המלך בסיום המזמור: "ה' עוז לעמו יתן", לא כתוב
נתן אלא יתן, שבכל רגע ורגע מוסיף ויוסיף ויתן. כיון שכך, שמא
יחששו ישראל שלא ישלוט בהם עין הרע, לכך נאמר: "ה' יברך
את עמו בשלום", שלא תהא עין הרע שולטת בהם כלל ועיקר.
עוד אמרו: "רצה בלעם לעקור בתי כנסיות ובתי מדרשות מעם
ישראל ונאלץ לומר: "מה טובו אוהליך יעקב". רצה שלא תשרה
שכינה עליהם, נאלץ לומר: "משכנותיך ישראל", רצה שלא תהא
מלכותם נצחית ונאלץ לומר: "כנחלים נטיו". לנצח נצחים.
רצה שלא יהיו להם זיתים וכרמים ונאלץ לומר: "כגנות עלי נהר".
רצה שלא יהא ריח טוב בפירותיהם ונאלץ לומר: "כאהלים נטע ה'".
רצה שלא תהא מלכותם שולטת באומות ונאלץ לומר: "וזרעו
במים רבים". על רצונותיו אלו שבלעם אמר אומר המדרש: "וכולם
חזרו לקללה חוץ מבתי כנסיות ובתי מדרשות, זהו שאמר: "ויהפוך
ה' אלו-היך לך את הקללה לברכה", את הקללה ולא את הקללות.
כשראה בלעם את פטירתו של היהודי ודביקותו באלו-היו
קינא ואמר: "תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו".
ה' יזכנו שזאת התורה לא תמוש מפניו ומפי זרעו וזרעו זרעו
עד עולם אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך,
משה יזדי.

את מי אוהב ה'? למי הוא נהנה להתייחס? מה יחסו לרשעים?
עד כמה גדולה בעיניו מעלתו של היהודי באשר הוא? במה היתה
קנאתו של בלעם הרשע? מעלתו של מי גדולה יותר מהמלאכים?
האם כל קללותיו של בלעם התהפכו לטובה או רק חלקן? ואיזה?
הילקוט שמעוני בפרשתנו עונה על כל הנ"ל בתוספת נופך, אך
לפני שנענה על השאלות הנ"ל, ראיתי לנכון להביא את
המדרשים שנכתבו על הפסוקים העוסקים בנבואות בלעם.
על הפסוק: "מי מנה עפר יעקב" אומר הילקוט שמעוני:
"אמר רבי מאיר: בוא וראה, שאפילו הרשע שבישראל לא עובר
עליו יום אחד שאינו מקיים בו מצוות, זהו שאמר שלמה המלך
בשיר השירים: "כפלה הרימון רקתך", אפילו הריקים (הרשעים)
שבישראל מלאים מצוות כרימון. ולכן עונה הקדוש ברוך הוא
ומשבח את הרשעים שבישראל ואומר עליהם: "ראשך עליך
ככרמל", הרש (העני במצוות) שבישראל חשוב הוא בעיני כמו
אליהו הנביא שעלה בראש הכרמל.

בהמשך הפסוק מוסיף הקדוש ברוך הוא ואומר: "ודלת ראשך
כארגמן" דהיינו: הדל והרש במצוות חשובים בעיני כמו דניאל
הנביא, שנאמר עליו: "והלבישו לדניאל ארגמן".

אמר רבי יהודה בן רבי שלום: "כל פרוסה שנטל היהודי להכניסה
לפיו, קיימו בה לפני כן מצוות רבות. בשעת חרישה מקיימים
ישראל: "לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו". בשעת זריעה מקיימים:
"לא תזרע כרמך כלאים". בשעת קצירה מקיימים: "לקט שיכחה
ופאה". בשעת דישה מקיימים: "לא תחסום שור בדישו".
מיד לאחר מכן מקיימים מצוות תרומה, מעשר ראשון ומעשר שני.
בשעת אפיה מקיימים מצוות 'חלה'. בסך הכל עשר מצוות בדיוק.
לכן בשעת נטילת ידיים שלפני האכילה, מרים היהודי את ידיו כלפי
מעלה, כאילו אומר לריבון העולם: "הרי עשר אצבעותי זקופות
לפניך ואינן טועמות מהלחם אלא רק לאחר שהתקיימו בו עשר
מצוות". זהו שאמר בלעם: "מי מנה עפר יעקב", איך אפשר לקלל
אומה שמקיימים עשר מצוות בחיטה עוד בהיותה בעפר...?

עוד התכוון בלעם לומר: "מי יכול למנות את שכרם של עם ישראל,
שתוקף אמונתם גדולה היא מאד בחכמי ישראל. שהרי שני יהודים
שנתגלע סכסוך ממון ביניהם, עלול אחד לגדף את חברו. אך מיד
כשמגיעים לחכם בתורה שיפסוק ביניהם, לא רק שמזכה הוא את
הזכאי ומחייב את הרשע, אלא שלפעמים מפשיט הוא את החייב

ראש השנה במלון 'כינורות' טבריה!!!

מ-9 עד 11 בספטמבר (2 לילות)

1,675 ₪ ליחיד על בסיס פנסיון מלא!!!

סעודות מפוארות ומגוונות בשפע כיד המלך!!!

תפילות נלהבות!!! טרמפולינות ומשחקים!!!

בהשראתו המשפחתית והייחודית של

כבוד הרב משה יזדי שליט"א

אשר ישמיע לנו משיחותיו המרתקות והמחכימות.

לפרטים והרשמה: 052-761-57-61 הנהלת "עמודי-השלום"

* המחיר תקף עד ראש חודש אב (13 ביולי 2018) ** קיימת אפשרות להגיע ביום שני

אהוב הקהל
הרב משה יזדי
שליט"א

חוליה
בז'אנר
פיוקר!!!

בס"ד, "אין עוד מלבדו..." "ברוך פודה ומציל, ברוך שמו"!!! "אין סוף תודות לאין סוף ברוך הוא"!!!

"עשה לך רב"

שאלות אפשר לשלוח לת.ד.: 5876 ירושלים.
או לפקס: 02-625-23-23

לתיאום פגישת יעוץ וברכה עם כבוד הרב משה יזדי,
או לתיאום הוצאה בכל נושא יש להתקשר:
052-6356-222, 054-44-333-23

בהצלחה רבה וכל טוב!

לכבוד הרב שלום וברכה!

אנחנו קהילה לא גדולה במיאמי שכתבנו לך כבר כמה שאלות בעבר ונהנינו מאד מתשובותיך.

לצערינו הרב אין לנו כאן רב שילמד אותנו כי אנחנו נמצאים במרחק גדול מהעיר, אך אנחנו משתדלים מאד להתחזק וללמוד כפי יכולתנו.

אחד מאיתנו קיבל חוברת מהארץ העוסקת ב'חיים שלאחר המוות' שכתוב בה: "מי שנפטר בערב שבת ניצל מחיבוט הקבר" ברצוננו לשאול: מהו בדיוק חיבוט הקבר? והאם כל אדם עובר חיבוט הקבר? מה צריך לעשות כדי להינצל מזה? הלא אנחנו לא יכולים לתאם את פטירתנו לערב שבת?

לא נאריך בעוד שאלות. אחד החברים הסביר כאן שזה קורה לכל אדם מיד לאחר הקבורה. אז אנה ממך תפרט לנו בבקשה אודות כך ותעשה לנו סדר בבלאגן.

אנחנו לומדים באופן קבוע בעלון שלך ומבינים שהמדור הזה נועד יותר לשאלות מסובכות של החיים, לכן אנחנו מתנצלים שכתבנו למדור זה כי פשוט אין לנו את מי לשאול.

תודה רבה לך. אנחנו אוהבים אותך וחוזרים ואומרים שנשמח מאד לארח אותך אצלנו. מבטיחים שתהנה מאד!!!
תשובה:

ידידי היקרים והאהובים!

א.אני זוכר אתכם ואת שאלותיכם בעבר, ומחבתי הגדולה אליכם אענה לכם בשמחה במדור זה, על אף שהשאלות המופיעות בו שונות הן משאלתכם.

ב.כל הנשמות היו כלולות בגופו של אדם הראשון, וכאשר הוא חטא ואכל מעץ הדעת, נהנו גם הן מאותה האכילה ונפגמו. אמנם חטאן לא היה שווה, כי לנשמה שהיתה שורה בפיו של אדם הראשון או בחיך שלו היתה הנאה גדולה מחמת הטעם שנמצא באיברים אלו, ואילו נשמה שהיתה שורה ביד או ברגל וכדומה לא נהנתה כל כך. גודל פגם-הנשמה נגזר לפי הנאותה.

ג.הזוהמא שדבקה אז בכל הנשמות מחמת החטא, לא יכולה להיפרד מאותן הנשמות בחייהן, כי החטא שלהן בתוך אדם הראשון היה גדול מאד. לכן לאחר פטירת האדם, מוכרח הוא לעבור 'חיבוט הקבר', שבו מתנער הברש בעפר בעת הקבורה ונחבט גוף האדם עד שנפרדת ממנו הזוהמא שנדבקה בו מאותה האכילה של אדם הראשון.

ד.כאשר אדם נקבר, גופו דומם כמו אבן שאינו מרגיש כלל ועיקר. אך עם סתימת הגולג' (העפר) על הקבר מתחיל 'דין חיבוט הקבר', מיד בא אליו מלאך המוות ויושב על קברו ומכה אותו בידו בדרך לעג ובזיון, ובמכה זאת מכניס הוא לתוך הגופה את חלק 'הנפש' השייכת לו ומיד יכול המת לדבר.

המלאך מצווה: "תגידי לי בבקשה את שמך"! המת-החי עונה: "גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאיני זוכר את שמי".

כאשר המת לא זוכר את שמו, הרי זה סימן מובהק שמת זה היה אדם רשע, והמלאך חובט את גופו חיבוט קשה מאד.

מיד לאחר מכן באים ארבעה מלאכים ומעמיקים את קרקע הקבר כגובה קומת האדם. לאחר מכן אווזים הם במת ומנערים את הגופה וחובטים בה במקלות של ברזל ואינם מרפים עד שאותה זוהמא נפרדת מהגופה ונעקרת ממנה לגמרי. רק לאחר מכן מתחיל הגוף להרקיב ולרום תולעים. דין חיבוט הקבר נמשך שלושה ימים, לכן קבעו חכמנו: "שלושה ימים לבכי", שיצטערו המשפחה בצערן של המת.

רק מת שזוכר את שמו אינו נענש כל כך, ונחבט חיבוט קל.

ה.אין אדם שניצול מדין זה של חיבוט הקבר. גם הצדיקים מפחדים ממנו כי גם הם ידונוים בו. אפילו יונקי שדיים ונפלים שנפלו בתקופת ההיריון לא ניצולים מ'חיבוט הקבר'. כל זאת מפני 'הזוהמא' שנדבקה בכל הנשמות מחמת "זוהמת הנחש".

עונש 'חיבוט הקבר' חמור וקשה יותר מדין הגהינום, שהרי בגהינום

נידונים רק מגיל עשרים שנה ומעלה.

אדם שלא שומר כשרות ואוכל נבלות וטרפות נענש הוא ב'חיבוט הקבר' קשה ביותר. ייסוריו ב'חיבוט הקבר' קשים ונוראים מאד.

ואדם שנקבר בארץ ישראל ביום ששי אחר השעה החמישית של היום, ניצול הוא מ'חיבוט הקבר' לחלוטין, כיון שבשעה החמישית מתחילה להופיע תוספת קדושת השבת. קדושת השבת בצירוף קדושת ארץ ישראל, יש בכוחן להפריד ממנו במיידית את אותה הזוהמא ללא שום צורך ב'חיבוט הקבר'.

וזה סוד אות ה' היתירה בפסוק: "ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי". באף אחד מהימים האחרים לא נכתבה אות ה'. ביום ראשון לבריאה נאמר: "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד", וכן ביום השני "ויהי ערב ויהי בוקר יום שני", ללא אות ה'. רק ביום הששי נוספה אות ה'. אות ה' היא בגימטריא חמש. ובאה לרמוז שביום ששי מהשעה החמישית של היום, מאירה תוספת קדושת השבת. לכן יש קהילות שנהגו בירושלים עיר הקודש לעכב את קבורתו של הנפטר ביום ששי בבוקר ולקבורו רק אחרי השעה החמישית של היום, כדי להצילו מ'חיבוט הקבר'.

וכבר הורו גדולי הדורות שלא לעשות כן בשום אופן אלא להזדרז ולקבור את המת כמה שיותר מהר, כיון שמרגע פטירתו חל עליו גזירת הבורא: "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", ועיוב קבורתו מצער אותו מאד כיון שמתעכבת גזירת שובו לעפרו.

ז.כל מי שמרבה בצדקה ובגמילות חסדים ומכניס אורחים ומתפלל את תפילותיו בכוונה הראויה, ניצול הוא מ'חיבוט הקבר', כיון שיש כח וסגולה במצוות אלו להפריד את הזוהמא מהנשמה עוד בחייו של האדם. וכן אדם שמוכיחים אותו ומקבל תוכחה או שמבזים אותו ואינו משיב דבר, זוכה הוא שהזוהמא נפרדת מגופו כבר בחייו, וניצול מ'חיבוט הקבר'.

ח.עוד אמרו חכמינו זיכרונם לברכה: "אדם המקפיד לאכול בכל מוצאי שבת סעודה רביעית הנקראת סעודת 'מלווה מלכה', ניצול הוא מ'חיבוט הקבר'. כי על ידי סעודה זו מתעוררת הזכות של דוד המלך, שהוא רגל רביעי במרכבה העליונה, וזכות זאת מצילה אותו מ'חיבוט הקבר'.

לכן נכון לומר בסעודה רביעית: "זא היא סעודתא דדוד מלכא, ובזכותו נינצל מחיבוט הקבר". כלומר: "זו סעודת דוד המלך ובזכותו נינצל מחיבוט הקבר".

הסיבה שדווקא סעודה זו יכולה להציל מחיבוט הקבר, כיון שיש עצם אחת באדם שלא נהנית מאף סעודה בכל ששת ימי השבוע, ונהנית היא רק מסעודה רביעית שאוכלים במוצאי שבת. עצם קטנה זאת נקראת 'לוז' ונמצאת בסיום הגולגולת של האדם בחלק העורף, במקום בו מונח קשר התפילין של ראש.

כאשר אדם ווחה חטאו בערב שבת בראשית באכילת עץ הדעת, אותה עצם לא נהנית כלל מהאכילה. לכן מידה כנגד מידה מי שמקיים סעודה רביעית בקביעות בכל מוצאי שבת ומהנה ומענג את אותה עצם שלא נדבקה בה הזוהמא, לכן בזכות זה לא יהיה לו במותו דין 'חיבוט הקבר'.

ט.המקובלים כתבו עצה מועילה שלא ישכח אדם את שמו לאחר מותו, והיא: בכל יום ישלב האדם את אותיות שמו עם אותיות 'נשמה', כגון אם שמו 'יצחק' אז ישלב בדעתו כך: 'נישצמחהק'. גם טוב שכל אחד יגיד פסוק מהתורה או מהנביאים או מהכתובים, שהאות הראשונה שבפסוק תהא כפי האות הראשונה שבשמו, והאות האחרונה בפסוק תהא כפי האות האחרונה שבשמו, כגון: מי ששמו 'יצחק' יאמר את הפסוק: "ויציאם מחושך וצלמוות ומוסרותיהם ינתק".

תמיד יהיה פסוקו של האדם שגור בפיו, ויש בזה תועלת גדולה עבורו שיאמר את פסוקו בעת צרתו וינצל.

אמירת פסוק זה מועילה גם כן שלא ישכח את שמו לאחר פטירתו, ועל ידי כך ינצל מ'חיבוט הקבר'. וטוב לומר את הפסוק הזה לפני: "עשה למען שמך..." שבסיום תפילת שמונה עשרה.

העולה מכל האמור: כיון שעונש 'חיבוט הקבר' מר ונמהר הוא מאד, וכמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי זע"יא בזוהר הקדוש, שאם היו שומעין הבריות את זעקותיו של המת בשעת 'חיבוט הקבר', היו יוצאים מדעתם (משתגעים) מרוב כאב וצער עליו, לכן ראוי ונכון שכולנו נרבה בעשיית צדקה וגמילות חסדים, ונשתדל להכניס לביתנו אורחים נזקקים ולהאכילם מעדנים, ואת כל תפילותינו נתפלל בכוונה כעבד לפני המלך, ונמחל למבזים אותנו, ונקפיד לקיים מצוות סעודה רביעית בכל מוצאי שבת, ובוודאי נזכה על ידי כך להינצל מחיבוט הקבר', ואבינו שבשמים ישמח את כולנו בכל משאלות ליבנו לטובה ולברכה אמן.

י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

צום י"ז בתמוז!

צום שבעה עשר בתמוז, (שחל ביום ראשון הקרוב) הוא אחד מארבעה צומות שתיקנו הנביאים מפני חמשה מאורעות קשים שאירעו לעם ישראל. ביום זה: * נשברו הלוחות הראשונים כשרד משה מההר וראה את עגל הזהב והמחולות. * בוטלה הקרבת 'קרנן התמיד' בימי בית ראשון, היות ולא נמצאו כבשים להקרבה. * חומת ירושלים הובקעה בימי בית שני. * ביום זה שרף אפוסטמוס הרשע את ספר התורה. * הועמד צלם בהיכל. מפני צרות אלו תקנו חכמינו זיכרונם לברכה **תענית** ביום זה.

מי חייב בצום ומי פטור?

- **הכל** חייבין להתענות, בין האנשים ובין הנשים.
- גם **אונן** חייב בתענית. אם שכח ואכל בתענית, מיד כשזכר צריך להפסיק, ואפילו אם כבר לעס צריך לפלוט וישלים שאר היום בתענית. נכון להחמיר שלא לגעת בדברי מאכל שלא לצורך, שמא יבוא לאוכלו בטעות. כמובן שהאימהות מותרות להאכיל כדרך.
- נשים מעוברות ומניקות (עד כ"ד חודש), פטורות מתענית. יולדות תוך 30 יום ללידה פטורות מלהתענות.
- חולה, אפילו שאין בו סכנה, ואפילו בחולי קצת, פטור מתענית, גם זקנים תשושי כח, יכולים להקל בתענית.
- אנשים הנזיל האוכלים בתענית, יאכלו בצנעה, ונכון שיפדו התענית בכסף לצדקה. כמו כן, לא יאכלו בשר ולא ישתו יין, אלא יאכלו לקיום הנפש. חייבים האוכלים לברך תחילה וסוף על האוכלים. מי שפטור מלהתענות, אין צריך להשלים התענית ביום אחר.
- אין לחנך קטנים וקטנות פחות מגיל 9 להתענות. אפילו לא 'תענית שעות' ואפילו בטי' באב. בן 13 ובת 12, חייבים להתענות.
- חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשתה חייבים להתענות.
- בעלי ברית מילה, המוהל, אבי הבן והסנדק, חייבים להשלים התענית ככל אדם.
- בר מצוה שחל ב"ז בתמוז, עושים את הסעודה או בלילה שלפניו או בלילה שלאחר התענית.
- מותר לקחת תרופות לצורך רפואה אם הם מרים בלי מים, ואם אי אפשר לבלוע בלי מים, יבלע עם מעט מים.
- ביום התענית צריך להתעורר בתשובה, ולכן לא יבלה את היום בדברים בטלים ובטוילים.
- **זמן איסור אכילה ושתייה הוא מעלות השחר ועד מעט לאחר צאת הכוכבים!**

נפלאות הבריאה-האריה!!

המשך משבוע שעבר: בדרך כלל נמנע האריה מלטרוף חיות גדולות, כמו פיל, קרנף ותאו. רק לעיתים נדירות מאד הוא עושה זאת. כמו כן, אין האריות תוקפים בני אדם אלא בעת שהם רעבים באופן יוצא מן הכלל. נקבת האריה נקראת בשם "**לביאה**". היא קטנה מעט מהאריה, משקלה מגיע עד לחצי ממשקלו של האריה, והמאפיין הברור שלה הוא העדר הרעמה.

האריה נמנה על משפחת החתולים. במשפחה זו האריות הם היחידים החיים במשפחה מאוחדת, ואף נוהגים כבוד זה בזה. לעיתים, כשעובר אחד על פני רעהו, יחכך את השני לאות חיבה. שנתם של האריות אף היא מאוחדת, שכן מצטופפים הם זה ליד זה, ולפעמים האחד על רעהו. התנהגות זו גורמת למעין חמימות, המשרה עליהם רוגע ושינה ערבה. לכל קבוצת אריות יש שטח טריטוריאלי מסומן, אותו הם כובשים בעוז מאריות מבוגרים וחלשים יותר, ושולטים על שטח מחייתם במשך כל שנות חוזהם. נוהגים הם כמו ממלכה בעדריהם. בדרך כלל, העדר מורכב משלושה או ארבעה זכרים בוגרים וחזקים, כאלה שעל פניהם יש צלקות, המשמשות להם כאותות מלחמה מעוררי כבוד. לא אחת ניתן לצפות בעדר אריות המנסה את מזלו בחדירה לשטח הטריטוריאלי של אחרים, אך עדרי הבוגרים מגנים בקנאות רבה על שיטחם ומגרשים בבושת פנים את הפולשים הזרים. השגת מזון אינה מלאכה קלה בעבור האריות. אך מכיון שהאריות חיים במשפחה, יוצאים הם לציד בקבוצה, ואז מלאכתם נעשית קלה יותר ומתוחכמת.

סיפור לשולחן שבת- "אריה דבי עלאי".

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים מתעורר הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך בחשק נמרץ מאד"!!! [ר' נחמן מברסלב זיע"א]

אחד הקיסרים הרומאיים, אשר שלטו לאחר חורבן הבית, היה הקיסר **אדריינוס**, ובכל מקום ומקום שמזכירים חכמינו זיכרונם לברכה את שמו, מצרפים לו את הקללה הנמרצת: "**אדריינוס שחק עצמות**" דהיינו: שיתפוררו עצמותיו. זאת מפני גודל רישעותו ואכזריותו הגדולים כלפי עם ישראל. רבבות מעמנו נהרגו ונטבחו בימיו על פי פקודתו, אך בראשית ימי מלכותו נהג אדריינוס הקיסר חסד ליהודים, הודות לקשריו הענפים של ר' **יהושע בן חנניה** איתו. במרכז קשרים עלו עמדו שיחות וויכוחים ביניהם על נושא האמונה היהודית. **אדריינוס** אף גילה התעניינות רבה בדת ישראל, ולעיתים קרובות היה מנסה את כוחו להקשות על התורה במטרה לנגח, חלילה. מעולם לא הצליח לעשות זאת עקב גדולתו, צידקותו וחרירתו של ר' יהושע.

פעם אחר פעם נחל **אדריינוס** מפלה ניצחת מר' **יהושע**, אשר הותירו בפה פעור, ואף על פי כן לא בחל בשום אמצעים להקשות על תורת ישראל. באחת הפעמים הקשה הקיסר על הפסוק "**אריה שאג מי לא יירא**", דהיינו: משווה הנביא את כוחו וגדולתו של הבורא לכוחו של הארי, כביכול. והנה-הארי, אף שהוא חזק וגיבור מאד, הרי יש בני אדם גיבורים אשר יש בכוחם לנצח את הארי, מהי, אם כן, גדולתו של הקדוש ברוך הוא בכך? אולם לא איש כר' יהושע ירתע משאלה שכזאת, ומיד היתה בפיו תשובה: האם חשבת כי לארי פשוט ורגיל נתכוון הנביא?! דע, כי יש '**ארי במיסתרים**' החי ומתקיים ביערות רחוקים הנקרא בשם "**אריה דבי עלאי**", והוא אריה גדול וחזק מאד, ועליו מתכוון הנביא, וכל זה אינו אלא דרך משל על מנת לשבר את האוזן. בשומעו את דברי ר' **יהושע**, תבע הקיסר לראות במו עיניו את האריה האדיר הזה.

ניסה ר' יהושע להניאו ממחשבה זו, כי נורא ואיום אריה זה וכמעט ואין אפשרות להימצא בסביבתו. אך כל השכנועים של ר' **יהושע** נפלו על אוזניים ערלות, הקיסר עומד בשלו ורוצה לראות את האריה, שאת מוראו וחיתתו המשיל הנביא לפחד ה'.

נוכח ר' **יהושע** בעקשנותו של הקיסר והתפלל לה' יתברך שאותו אריה המצוי במסתרים יתקרב לרומא, מקום מושבו של הקיסר. הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפילתם של צדיקים, ונענה לבקשת הצדיק ועשה כרצונו. לפתע יצא מהיער אריה במלוא מימדיו הגדולים והתקרב לכיוון רומא. כשהיה האריה רחוק מרומא כארבע מאות פרסה (1,600 ק"מ) שאג האריה במלוא עוזו את שאגתו הראשונה, וחומות רומא התמוטטו מעוצמת הזעזוע הנורא. האריה המשיך בדרכו לרומא, ובהיותו במרחק של שלוש מאות פרסה (1,200 ק"מ) שאג שנית. אזי מרוב מורא ופחד נעקרו שיניהם של חלק מהתושבים. אף הקיסר נפלו עליו אימה ופחד כיון שמעוצמת הדף שאגת האריה נפל הוא מכיסא מלכותו לארץ, וכמעט ולא נותרה בו רוח חיים.

או אז הבין **אדריינוס**, שעקשנותו היתה לשווא וכי נורא ואיום הוא אריה זה, ואם זהו כוחו של יצור גשמי, על אחת כמה וכמה עצום רוב כוחו של ה' יתברך. מיד שלח לר' יהושע שיתחנן לה' שיסיר מעליו את הרעה הזאת לאלתר. ואכן פנה ר' יהושע בתפילה לפני בורא העולם, והאיום הנורא סר מעל העיר והאריה שב למקומו. [על פי הגמרא במסכת חולין נ"ט, ב].

בס"ד, "אין עוד מלבדו..." "ברוך פודה ומציל, ברוך שמו"!!! "אין סוף תודות לאין סוף ברוך הוא"!!!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כבוד הרב ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפרה ע"ה.

מנהג נפוץ הוא בהרבה משפחות, כשיש אירוע של שמחה בערב, נמנעים הם מלסעוד ארוחת צהריים, או שמנשנים הם ארוחה קלה כיון שבערב מצפה להם ארוחה כבדה.

ארוחת ערב בוודאי שלא סועדים, כיון שכולם מעדיפים לסעוד ארוחה מדושת עונג באירוע השמחה המשפחתית. לא כן מור אבינו זלה"ה. כיון שכיבד הוא מאד את מרת אמנו שתבדל לחיים טובים וארוכים, תמיד היה משבח אותה בסוף ארוחתו על הטעם הנפלא שבבישוליה.

לכן תמיד היה סועד בבית את ארוחת הצהריים כהרגלו, גם אם בערב היה מוזמן לאירוע של שמחה.

גם את ארוחת הערב היה מקפיד לסעוד בבית לפני צאתו לאולם השמחות, כך שהיה מגיע שבע לאולם השמחות וכמעט שלא היה טועם דבר.

מפני כבודם של בעלי השמחה היה מקפיד ליטול מהסלטים המונחים על השולחן ולמוזג לצלחתו, כדי שיראו בעלי השמחה שאכן אכל ושבע ונהנה בשמחות.

כשחזרנו איתו לבית מהאירוע אליו היינו מוזמנים, שאלנו אותו: "אבא, על ארוחת הצהריים מבינים אנחנו שאינך מוותר לסעוד בבית כיון שברצונך להחמיא לאמא על הבישולים, אך מדוע אינך מוותר על ארוחת ערב, והלא אינך אוכל בישולים בערב אלא רק ירקות וחלב"!!!

מה ענה לנו אבא? "אתם צודקים. את ארוחת הערב אמא לא מבשלת, אך מגישה היא לי את הארוחה ומקפיד אני להחמיא לה על ההגשה, ונהנית היא מאד כשאני מחמיא לה על כך, ועל ההנאה הזאת לא אוותר תמורת שום סעודה, תהא מפוארת אשר תהא, לכן מעדיף אני לאכול בבית ולא באולם השמחה".

על אף כל זאת, כשהיתה השמחה שייכת לאחד מבניו או נכדיו, היה מור אבינו זלה"ה אומר למרת אמנו שתחי: "יש לנו חובה קדושה וזכות גדולה להודות הערב לקדוש ברוך הוא על השמחה הגדולה שחנן אותנו. לכן ברשותך עדיף שנסעד ארוחת ערב באולם השמחות ונודה לה' יתברך לפני הסעודה ובשעת הסעודה ואחרי הסעודה".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

עלון זה כולו קודש גם לעילוי נשמת זאב בן ברכה ז"ל ולהצלחת בתו היקרה לימור בת ירדנה שתבדל לחיים טובים וארוכים וימלא ה' כל משאלות ליבה לטובה ולברכה אמן.

הרב על הקו! 24 שעות ביממה!

כבוד הרב **משה יזדי שליט"א**

בהרצאות מרתקות ומגוונות כדלהלן:

- * אמונה וביטחון. * אהבת ישראל. * תיקון המידות.
- * צניעות וטהרת המשפחה. * שלום בית. * חינוך ילדים.
- * שירי רגש ונשמה. * מסר יומי. * אור החיים יומי. ועוד

0799-3533-30

צבעים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "והיה שארית"...

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:	בכל יום ראשון וחמישי
ירושלים: 19:13 [19:33]	ירושלים: 8:32	ירושלים: 13:17	ירושלים: 20:30	ירושלים: 21:05	בשעה 20:30 בדיוק
תל אביב: 19:30	תל אביב: 8:33	תל אביב: 13:18	תל אביב: 20:33	תל אביב: 21:03	מתקיימים שיעוריו של
חיפה: 19:25	חיפה: 8:31	חיפה: 13:18	חיפה: 20:35	חיפה: 21:07	כה"ר משה יזדי שליט"א
אילת: 19:14	אילת: 8:36	אילת: 13:17	אילת: 20:25	אילת: 20:56	במרכז "עמודי-השלום"
באר שבע: 19:29	באר שבע: 8:34	באר שבע: 13:18	באר שבע: 20:30	באר שבע: 21:03	שברחוב יפו 212. ירושלים.

תיקון לנשמות הנפטרים!!! חייבים אנחנו לעשות זאת למען קרובינו שנפטרו!

ברוך ה' זכינו ובכל יום ששי לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע.

נקודת אור ייחודית מאירה מאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור עורכים אנחנו "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי". תיקון זה מועיל מאד לנשמות הנפטרים להצילם מגיהנם ולהעלותם מהיכל להיכל בגן עדן.

אותם נפטרים שעושים למענם תיקון זה, נראים הם בחלום לקרובי המשפחה ומבשרים להם בשמחה שהתיקון הועיל להם מאד. וכדי להוכיח שהוטב להם מופיעים הנפטר או הנפטרת כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ושוכנים בהיכל פאר.

אחים ואחיות יקרים! כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בעשיית תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון:

052-7269-612 או בפקס: 02-625-23-23.

להלן מכתב שהתקבל במשרדנו:

לכבוד הרב יזדי משה שלום וברכה!

בתי ענת ז"ל המיוחדת והחכמה והצדיקה. תמיד ביקשה לדייק במילים כשמדברים, ולהיזהר מגזל כי חוזרים בגילגול על כך. אשת אמת, עובדת סוציאלית בעלת תואר שני, קצינת מיבחן, היא מהבודדים שהשופטים כתבו עליה: "מחובתנו לציין את 'ענת דהן' שהאירה את עינינו בלעשות משפט צדק".

אחרי שעשית תיקון נשמה לבתי מחמד ליבי יקירתי 'ענת בת גליה סלביה'. יומיים אחרי התיקון חלמתי אותה מובילה אותי ומראה לי את ביתה החדש בגן עדן כשהיא שמחה ובהירה. ממש וילה מרוצפת בפורצלן לבן מאד נעים ומאיר. נכנסתי איתה מחדר לחדר ובחדר פנימי יושבת אישה בשם 'נעמה' שנמצאת יחד איתה כולה בהירה ומאירה והכל חדש.

השם ירחם עליה ועלינו. בתי ענת ז"ל היא הבת, האשה והאמא הבלתי נשכחת. אהובת ליבנו. האחת והיחידה והמיוחדת.

תודה רבה רבה על התיקון הנפלא. גליה קריסטל 052-237-98-49 תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

וזאת לעדות!!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפרטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמחת חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

ברכת

רפואה שלימה ומיידית

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!
רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

עליזה - 054-58-44-363.

בלוס אנג'לס: יפעת - 1-323-449-8184 (\$180 כולל משלוח).

ברכת השנה!

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של

ר' ראובן יצחקי הי"ו, ר' חגי הכהן הי"ו,

אשר מתתוב הי"ו, ר' מנשה מזרחי הי"ו

לימור כהן תחי', לאה ליאת חיים תחי', אופירה כהן תחי'

יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.